

Kuva: Kirsi Sell

Risti vai kunnia?

Ville Auvinen

”**Risti vain**, risti vain, kerskaus on mulla” lauletaan sekä evankelisten Siionin kanteleessa että viidesläisten uudessa Viisikielisessä. Tuo laulun kertosaäkeessä toistuva lause on oikeastaan aivan absurdi. Ristiinnaulitseminen oli mitä häpeällisin, kaikkein kurjimmille rikollisille ja orjille tarkoitettu teloitustapa. Jeesuksen ajan maailmassa ei kenellekään olisi tullut mieleenkään kerskata ristikästä. Kuitenkin juuri ristikästä tuli Jeesukseen uskovien julistuksen keskus ja kerskauksen aihe. Siitä Paavalikin sanoo kerskaavansa (Gal. 6:14). Edelleen Paavali kirjoittaa korinttilaisille: ”En halunnut tietää teidän luonanne mistään muusta kuin Jeesuksesta Kristuksesta, en muusta kuin ristiinnaulitusta Kristuksesta” (1. Kor. 2:2) – siis ristiinnaulitusta, ei ylösnousesta, Kristuksesta. Toki Kristuksen ylösnousemuskin on evankeliumin ytimessä, ja joka ei siihen usko, on kaikista ihmisistä sääliittävin (1. Kor. 15:19), mutta kaikkein keskeisintä on kuitenkin Jeesuksen risti, häpeäpuu, jolla ihmiskunnan synnit sovitettiin. Sana ristikästä on Jumalan voima (1. Kor. 1:18) ja meidän kerskauksemme.

Ristikästä kerskaaminen merkitsee myös oman ristikästä kantamista. Meille ei ole luvattu tässä ajassa kunniaa ja menestystä vaan Kristuksen seuraamista hänen kärsimyksissään. On niitä, jotka Jeesuk-

sen ristin ja veren sijasta tahtovat puhua vain hänen ylösnousemusvoimastaan. He tahtoisivat olla siitä osallisia sillä tavalla, että saisivat jo nyt nauttia menestystä. Tie kunniaan ja kirkkauteen kulkee kuitenkin vain ristin ja Kristuksen kuoleman kantamisen kautta. Vasta perillä taivaassa perille päässeet seppelöidään kunnialla.

Paavali joutui 2. Korinttilaiskirjeessä taistelemaan aikansa kunnian teologeja vastaan. Nämä olivat tulleet seurakuntaan ylpeilemään omista hengellisistä kokemuksistaan. Paavali kirjoittaa kunnian tavoittelusta ihastuneille korinttilaisille: ”Mutta hän on vastannut minulle: ’Minun armoni riittää sinulle. Voima tulee täydelliseksi heikkoudessa.’ Sen tähden ylpeilen mieluummin heikkoudestani, jotta minuun asettuisi Kristuksen voima. Siksi iloitsen heikkoudesta, loukkauksista, vaikeuksista, vainoista ja ahdingoista, joihin joudun Kristuksen tähden. Juuri heikkona olen voimakas” (2. Kor. 12:9–10). Paavali oli oppinut Jumalan valtakunnan salaisuuden: Jumala on kätkenyt suurimman voimansa suurimpaan heikkouteen. Jotka tavoittelevat ajallista kunniaa ja menestystä, katsovat ja arvioivat maailmaa inhimillisesti. Joka katsoo Jumalan avaamin uskon silmin oppii iloitsemaan heikkoudestaan, kerskaamaan ristikästä ja odotamaan tulevaa iankaikkista kunniaa.